

stemme for, at Sagen gaaer til 2den Behandling uden et Udvalgs Nedsættelse.

Hertz: I det Væsentligste maa jeg tiltræde de 2 foregaaende ærede Taleres Udtalelser om det fra Landstthinget modtagne Lovforslag. Det er moderat og hensigtsmæssigt og har ogsaa taget Hensyn til, hvad Borgerne kunne fordrø, naar de ikke ville gjøre Indgreb i, hvad det Offentliges Ret forlanger. Vi finde det Samme ved at gjenemgaae Regjeringens Forslag, som Landstthinget paa en — saa forekommer det mig — meget heldig Maade har omarbejdet, idet de fleste Bestemmelser i Regjeringens Forslag ogsaa ere optagne, deels modererede og deels skarper udtalte i Forslaget fra Landstthinget. Der er kun 3 Bestemmelser i Regjeringens Forslag, hvortil Landstthinget ikke har taget Hensyn, og jeg troer med god Grund. Disse 3 Bestemmelser vare § 7 om Indfyldelse af en Plads af Bræder, der lægges med et 2 Tommer tykt Leerlag, „i ethvert Bjælkelag, der adskiller Gager med Beboelsestilligheder, enten i begge eller i den ene,“ og § 45, om at „ved Opførelsen af nye Bygninger istedetfor afbrændte eller nedbrændte, saavel som ved Forandring af ældre Eiendomme er Bygningscommissionen berettiget til at fordrø, at de nuværende Indbygger, hvor Lokalerne udbræve det, vedblive til Udgang for Sprøiter i Ildbrandstilfælde. Det Samme gjælder ved Bebyggelse af hidtil ubebyggede Grunde, der have en Dybde af 50 Alen eller derover“, og endelig § 56, som bestemmer, at ingen ny Bygning, eller nogen Deel af Samme tør tages i Brug til Beboelse, før Eieren har erholdt en skriftlig Beboelsestilladelse, som Bygningscommissionen først meddele, naar den har forsikret sig om, at Bygningen er udført efter den approberede Plan, at ingen af denne Lovs Bestemmelser ere tilfidesatte, og at Bygningen er tilstrækkelig udtørret. Disse 3 Bestemmelser har Landstthinget forbigaaet, og jeg troer som sagt med god Grund. Jeg kan derfor i det Væsentlige slutte mig aldeles til de 2 foregaaende ærede Talere, og jeg kunde være fuldkommen enig med dem, naar jeg ikke troede, at der dog i Lovforslaget var en Deel at forandre og at det derfor bør undergaae en,

som jeg troer temmelig nødvendig Drøftelse her i Folkethinget. Jeg mener saaledes, at Lovforslaget saaledes, som det nu foreligger fra Landstthinget, er forfattet med en Uklarhed, som et Lovforslag ikke bør have. Jeg vil blot i saa Henseende fremsætte et Par Exempler; jeg vil saaledes nævne § 2, hvori det hedder: „Naar Communalbestyrelsen anseer det nødvendigt, at en allerede anlagt Gade gives en større Brede, skal Enhver, som opfører nogen ny Bygning til Gaden, hvad enten dette skeer paa en hidtil ubebygget Grund eller istedetfor en ældre nedbrudt eller nedbrændt Bygning, eller som eier nogen ubebygget til Gaden stødende Plads, være pligtig at afstaae saa meget af sin Grund til Gaden, som ansees fornødent for at give samme den behørig Brede, imod Erstatning i Forhold til hele Byggepladsens Størrelse og Værdi og den Forringelse, samme ved Afstaaelsen vil lide, af Kjøbstadens Kasse, efter uwillige Mænds Skjon“. Jeg maa spørge: er det en Sætning, som bør staae i en Lov, naar man efter „vil lide“ læser „af Kjøbstadens Kasse efter uwillige Mænds Skjon“. Den Sætning burde være absolut, og ikke

Formanden: Jeg maa tillade mig at gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at denne Behandling er en Behandling om Forslaget i dets Almindelighed; der er saaledes ikke det Mindste til Hinder for i Almindelighed at tale om Ukorrekthed o. s. v. i Lovforslaget, men specielle Mangler i de enkelte Paragrapher ville dog hensigtsmæssigt være at omtale ved 2den Behandling og kunne der hæves gennem Endringsforslag. I det Hele taget skal jeg med Hensyn til de nye Medlemmer i Thinget tillade mig at bemærke, at man ikke her pleier saaledes specielt at dvæle ved en Kritik over „Landstthinget“; man gaaer lidt let derhen over uden ofte i Talem at bruge dette Ord.

Hertz: Derfor jeg er gaaet for vidt, beder jeg om Undskyldning. Jeg vilde blot anføre nogle Exempler paa, at der finder Ukorrekthed Sted i Lovforslaget. Jeg finder ogsaa Uoverensstemmelse mellem flere af